

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie, Toma Nadejda, Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail și de către inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 noiembrie 2021, în cauza penală în privința inculpatului

Iancioglo Anatolii xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.04.2017 – 11.04.2019;
Instanța de apel: 20.05.2019 – 25.11.2019;
Instanța de recurs: 02.03.2020 – 18.08.2020;
Instanța de apel: 26.02.2021 – 01.11.2021;
Instanța de recurs: 27.01.2022 – 18.10.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 11 aprilie 2019, a fost încetată procedura pe cauza penală în privința lui Iancioglo Anatolii învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.328 alin (1) și art.328 alin. (1) Cod penal, din motiv că faptele constituie contravențiile prevăzute de art.313 Cod contravențional.

Iancioglo Anatolii a fost eliberat de răspundere contravențională pentru comiterea contravențiilor prevăzute de art.313 Cod contravențional, pe motivul expirării termenului de prescripție a tragerii la răspundere contravențională.

2. De către organul de urmărire penală, lui Iancioglo Anatolii i-a fost înaintată învinuirea în faptul, că el acționând în calitate de executor judecătoresc în baza licenței seria LE nr.157 din 19.08.2010 a Ministerului Justiției, fiind persoană publică în baza art.123 Cod penal, investit în instituția de stat cu anumite drepturi și obligații potrivit prevederilor art.7 litere a), f), i), j), l), u) Legea privind executorii judecătorești nr.113 din 17.06.2010, și anume: să emită acte procedurale în limitele competenței; să prezinte cerințe legale persoanelor fizice și juridice părți în procedura de executare în vederea întreprinderii anumitor acțiuni de executare; să acorde asistență părților în procedura de executare și altor solicitanți, explicându-le consecințele juridice ale actelor de procedură; să concilieze părțile în faza prejudiciară și în procedura de executare; să sechestreze bunuri, să ridice, să depoziteze, să administreze și să vândă bunurile sechestrate în procesul de executare, precum și bunurile gajate; să înfăptuiască aceste acțiuni în privința

bunurilor gajate, precum și să exercite alte drepturi stabilite de lege, în activitatea sa fiind obligat de a se conduce de art.8 literele a), b), c), d), g), l) din prezenta Lege, ce prevede, că executorul judecătoresc este obligat: să aibă un rol activ pe parcursul întregului proces de executare, depunând efort pentru realizarea prin mijloace legale a obligației prevăzute în documentul executoriu, respectând drepturile părților în procedura de executare și ale altor persoane interesate; să accepte toate cererile de punere în executare a documentelor executorii, pentru care este competent teritorial, conform prevederilor legii; să ofere părților în procedura de executare și reprezentanților acestora posibilitatea de a lua cunoștință de materialele procedurii de executare; să examineze cererile părților privitor la procedura de executare; să explice modul și termenele de atac al actelor de executare; să dea dovadă de o înaltă cultură în activitatea profesională; să fie imparțial, concomitent să îndeplinească alte obligații prevăzute de lege, acționând în mod intenționat, cu încălcarea normelor menționate mai sus, a săvârșit depășirea limitele atribuțiilor, și anume: la 20 mai 2013, aflându-se în or. Comrat, a primit spre examinare cererea cet. Mihail Talai din 16.05.2013, la care a fost anexat documentul executoriu nr.2-247/12 din 19.02.2013, eliberat de Judecătoria Comrat, privind încasarea în beneficiul acestuia de la Pascal Serghei a sumei datoriei în mărime de 6 000 euro și 150 lei.

Potrivit misiunii și obligațiilor sale legate de executarea documentelor executorii, ca executor judecătoresc, știind că este în drept să emită acte procesuale, să întocmească procese-verbale și să perfecționeze alte acte procesuale, precum și cunoscând că conform art.3 alin.(1) Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, actul întocmit de executorul judecătoresc, în limitele competențelor sale legale, este act procesual de autoritate publică, are forță probantă și se prezumă a fi legal, a emis în baza art.art.60, 62, 63, 65 și 66 Cod de executare, încheierea privind intentarea procedurii de executare, stabilirea termenului de executare benevolă și aplicarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu cu nr.157-143a/13 din 20 mai 2013, fiind sechestrate toate bunurile mobile (mijloace de transport auto) și imobile, care figurează cu drept de proprietate după debitorul Serghei Pascal.

După emiterea încheierii cu nr.157-143a/13 din 20.05.2013, el a expediat copiile acestor documente pentru executare în adresa: ÎS „Cadastru” OCT Comrat, Direcției de Înregistrare a Mijloacelor de Transport, Direcției Generale de Documentare a Populației, Inspectoratului Fiscală de Stat Comrat și Camerei Înregistrării de Stat, iar pe 27.05.2013, în temeiul acestei încheieri, Întreprinderea de Stat „Centru de Resurse Informaționale de Stat "REGISTRU" a Ministerului de Tehnologii Informaționale și Comunicații al Republicii Moldova a stabilit interdicția asupra automobilului de marca „Opel Astra”, n/î GE BD 746, înregistrat după Serghei Pascal la 03.04.2013.

La 25 iulie 2013 el, aflându-se în or. Comrat, acționând intenționat, a primit spre examinare cererea cet. Andrei Gagauz, care nu era implicat în executarea documentului executoriu susmenționat, la care au fost anexate „contractul de transfer al automobilului din 16.10.2012” și „actul de predare-primire din 05.04.2013”, și depășind împuternicirile, fără a verifica autenticitatea documentelor vizate și fără a lua careva măsuri suplimentare pentru asigurarea executării documentului executoriu nr.2-247/12 din 19.02.2013, eliberat de Judecătoria Comrat, privind încasarea de la Pascal Serghei în beneficiul lui Talai Mihail a sumei datoriei în mărime de 6.000 euro și 150 lei, aflându-se în or. Comrat, ilegal a emis încheierea privind ridicarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, admițând cererea cet. Andrei Gagauz din 25.07.2013, a anulat încheierea nr.157-143a/13 din 20.05.2013 în privința interdicției pentru Direcția de Înregistrare a mijloacelor de transport, în rest încheierea a menținut-o.

Apoi el, la 29 iulie 2013, aflându-se în or. Comrat, acționând ilegal în scopurile

menționate mai sus, în baza cererii lui Gagauz Andrei, ilegal a emis o încheiere repetată privind ridicarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu și de data aceasta a decis să anuleze încheierea nr.157-143a/13 din 25.07.2013 în privința interdicției pentru Direcția de înregistrare a mijloacelor de transport în privința automobilului „Opel Astra”, n/î GEBD 746, în rest încheierea a menținut-o, iar în urma acțiunilor sale ilicite automobilul susmenționat, conform certificatului Întreprinderii de Stat "Centru de resurse informaționale de stat "REGISTRU" al Ministerului de Tehnologii Informaționale și Comunicații din 18.02.2014, la 09.08.2013 a fost înstrăinat ilegal și reînregistrat după altă persoană, prin ce i-a cauzat lui Talai Mihail prejudiciu considerabil în mărime de 6.000 euro, ceea ce potrivit cursului valutar pe 19 februarie 2013, data când a fost emisă, constituie suma de 97 053,6 lei.

Prin aceasta Iancioglo Anatolii a încălcat principiul legalității, a cauzat prejudiciu semnificativ intereselor publice, precum și drepturilor și intereselor protejate de lege ale persoanelor fizice, deoarece a discreditat organele executorilor judecătorești, reieșind din scopurile asigurării executării silite a documentelor executorii în strictă conformitate cu Legea privind executorii judecătorești și alte acte normative.

Tot el, acționând în calitate de executor judecătoresc în baza licenței seria LE nr.157 din 19.08.2010 a Ministerului Justiției, fiind persoană publică în baza art.123 Cod penal, împuternicit de stat să exercite activitate de interes public, investit cu anumite drepturi și obligații potrivit prevederilor art.7 lit. a), f), i), j), l), u) Legea privind executorii judecătorești nr.113 din 17.06.2010 și anume: să emită acte procedurale în limitele competenței; să prezinte cerințe legale persoanelor fizice și juridice părți în procedura de executare în vederea întreprinderii anumitelor acțiuni de executare; să acorde asistență părților în procedura de executare și altor solicitanți, explicându-le consecințele juridice ale actelor de procedură; să concilieze părțile în faza prejudiciară și în procedura de executare; să sechestreze bunuri, să ridice, să depoziteze, să administreze și să vândă bunurile sechestrate în procesul de executare, precum și bunurile gajate; să înfăptuiască aceste acțiuni în privința bunurilor gajate, precum și să exercite alte drepturi stabilite de lege, fiind obligat în activitatea sa de a se conduce de art.8 literele a), b), c), d), g), l) din prezenta Lege, ce prevede că executorul judecătoresc este obligat: să aibă un rol activ pe parcursul întregului proces de executare, depunând efort pentru realizarea prin mijloace legale a obligației prevăzute în documentul executoriu, respectând drepturile părților în procedura de executare și ale altor persoane interesate; să accepte toate cererile de punere în executare a documentelor executorii, pentru care este competent teritorial, conform prevederilor legii; să ofere părților în procedura de executare și reprezentanților acestora posibilitatea de a lua cunoștință de materialele procedurii de executare; să examineze cererile părților privitor la procedura de executare; să explice modul și termenele de atac al actelor de executare; să dea dovadă de o înaltă cultură în activitatea profesională; să fie imparțial, concomitent, să îndeplinească alte obligații prevăzute de lege, acționând în mod intenționat, cu încălcarea normelor legale menționate mai sus, a depășit atribuțiile de serviciu, și anume: la 08 septembrie 2016 Iancioglo Anatolii, acționând în calitate de executor judecătoresc, având în executare documentul executoriu cu nr.2-296/14 din 15.12.2014, eliberat de Judecătoria Comrat, privind încasarea de la Chiosea Ivan în beneficiul lui Tanasoglo Andrei a datoriei în mărime de 6 480 euro și a cheltuielilor de judecată în sumă de 3 606,90 lei, care fusese transmis pentru continuarea executării executorului judecătoresc Iancioglo Anatolii în perioada suspendării activității executorului judecătoresc Cîlicic Nicolai prin dispoziția președintelui Camerei Teritoriale Sud a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr.6 din 28.04.2016, aflându-se în satul Chirsovo, raionul Comrat, fără explicarea

scopului acțiunilor sale, i-a indicat lui Stepanida Neicovcena să-i scrie o confirmare, că Chiosea Ivan i-a dat pentru casă 2.000 dolari SUA și încă nu a perfectat pe numele acestuia documente ce confirmă dreptul de proprietate asupra casei; cunoscând că în calitate de executor judecătoresc este în drept să emită încheieri, să întocmească procese-verbale și să perfecționeze alte acte procesuale, potrivit funcției și obligațiilor sale de executare a documentelor executorii, precum și știind că, conform art.3 alin.(1) din Legea privind executorii judecătorești nr.113 din 17.06.2010, actul întocmit de executorul judecătoresc în limitele competențelor sale legale este act procesual de autoritate publică, are forță probantă și se prezumă a fi legal ca document executoriu, încălcând art.art.11, 63, 65, 66 și 99 Codul de executare, care prevăd măsurile de asigurare a executării documentului executoriu și procedura urmăririi creanțelor debitorului, fără a stabili existența obligațiilor (datoriei) lui Neicovcena Stepanida față de Chiosea Ivan, care a transmis suma bănească în mărime de 2.000 dolari SUA ca arvună pentru cumpărarea casei amplasată la adresa s. Chirsovo, str. Sadovaia 33, acționând intenționat și depășind împuternicirile, a emis încheierea ilegală nr.156-767/15 din 09.09.2016 privind sechestrarea creanțelor lui Neicovcena Stepanida, ca nou debitor față de Andrei Tanasoglo cu obligația în mărime de 2 000 dolari SUA (care potrivit cursului valutar oficial a constituit 39 573,2 lei), precum și onorariu și cheltuieli față de executorul judecătoresc Anatolii Iancioglo, cu obligația și somarea de a transfera această sumă de bani în termen de 15 zile pe contul executorului judecătoresc Anatolii Iancioglo, iar în cazul neexecutării cerințelor în acest termen va apărea dreptul la încasare silită a acestei sume bănești de către executorul judecătoresc Anatolii Iancioglo și de către partea procedurii de executare prin depunerea cererii de chemare în judecată, deși Neicovcena Stepanida nu a avut datorii față de Chiosea Ivan și respectiv nu exista temei de a încasa la ea careva mijloace bănești; astfel, Iancioglo Anatolii, încălcând grav principiul fundamental al legalității, a cauzat prejudiciu în mărime considerabilă lui Stepanida Neicovcena prin recunoașterea ilegală în calitate de persoană terță și nou debitor în această procedură de executare și constrângere ilegală spre plata mijloacelor bănești din bunurile proprii, precum și intereselor publice, a discreditat instituția publică a executorilor judecătorești, reieșind din scopurile asigurării executării silite a documentelor executorii în strictă conformitate cu legea privind executorii judecătorești și Codul de executare, cu respectarea obligatorie a apărării drepturilor omului în timpul îndeplinirii atribuțiilor sale de serviciu ca reprezentant al puterii de stat.

De către organul de urmărire penală acțiunile lui Iancioglo Anatolii au fost calificate în temeiul art.art.328 alin.(1), 328 alin.(1) Cod penal, adică excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, după semnele calificative „săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Iancioglo Anatolii să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor, prevăzute de art.328 alin.(1) și art.328 alin.(1) Cod penal și să- i fie aplicată pedeapsa:

- în baza art.328 alin.(1) Cod penal, amendă în mărime de 400 unități convenționale, cu privarea dreptului de ocupa funcții publice pe termen de 3 ani (pe episodul M. Talai);

- în baza art.328 alin.(1) Cod penal, amendă în mărime de 700 unități convenționale, cu privarea dreptului de a ocupa funcții publice pe termen de 3 ani (pe episodul N. Necovcena).

În baza unui concurs de infracțiuni, în conformitate cu art.84 Cod penal, să fie numită pedeapsa definitivă prin cumul parțial sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale cu privarea dreptului de a ocupa funcții publice pe termen de 5 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat ilegalitatea încetării procedurii pe cauza penală în privința lui Iancioгло A. învinuit în comiterea infracțiunilor imputate în legătură cu aceea, că faptele constituie contravențiile, prevăzute de art.313 Cod contravențional.

Procurorul a indicat că, probele administrate în cauza penală, demonstrează fără dubii prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, or, neexecutarea titlului executoriu confirmă prezența pretențiilor de caracter material la M. Talai către executorul judecătoresc A. Iancioгло, exprimate prin interpelare cu privire la încasare de la executorul judecătoresc a sumei de 6 000 euro, iar alte posibilități pentru executarea titlului executoriu nu au fost stabilite, deoarece S. Pascal nu dispune de alte bunuri și nu are careva intenții pentru stingere benevolă.

Acuzarea a menționat că, prejudiciul considerabil în cazul dat este unul material, în urma încălcării vădite și clare a obligațiilor de serviciu, a principiilor fundamentale ale proprietății și a cerințelor imperative vizate ale legii și a actelor normative, întrucât A. Iancioгло nu avea dreptul să ridice sechestrul pentru înstrăinarea automobilului, care avea valoare materială și putea să fie inclus în procedura de executare silită și de încasare a mijloacelor bănești în beneficiul lui M. Talai.

De asemenea, apelantul a menționat că, de fapt, prin emiterea încheierii din 09.09.2016, A. Iancioгло de iure a acționat și a dus după sine la consecințe sub formă de încălcare a drepturilor lui St. Neicovcena, prin implicarea ei în procedura de executare, obligarea ei la un anumit comportament și încasarea de la ea a sumei de bani în mărime de 2 000 dolari, care este pentru ea una esențială.

Astfel, ținând cont de cele menționate și de cumulul pe probe administrat în respectiva cauză penală, procurorul a conchis că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal a fost demonstrată.

3.1. Partea vătămată Talai Mihail, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie recunoscut de cele imputate prin rechizitoriu.

3.2. Inculpatul Iancioгло Anatolie, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu emiterea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat în legătură cu lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor contravenției imputate.

În motivarea apelului, a invocat dezacordul cu aprecierea probelor, susținând că nu există probe care ar demonstra vinovăția acestuia în comiterea contravenției potrivit căreia a fost condamnat și nici a infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal.

Totodată, inculpatul a indicat că, încheierea emisă de către acesta din punct de vedere al conținutului acesteia și al efectelor juridice corespunde prevederilor art.99 Codul de executare și este una legală.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 25 noiembrie 2019, au fost respinse apelurile declarate de către procuror și partea vătămată M. Talai, iar apelul inculpatului a fost admis, casată total sentința cu emiterea unei sentințe prin care inculpatul a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunilor prevăzute de art.328 alin.(1), art.328 alin.(1) Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii.

5. Procurorul a contestat decizia cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat de cele imputate și să îi fie stabilită pedeapsa după cum urmează: în baza art.328 alin.(1) Cod penal (partea vătămată M. Talai) sub formă de amendă în

mărime de 400 unități convenționale, cu privarea dreptului de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani; în baza art.328 alin.(1) Cod penal (partea vătămată S. Neicovcena) sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani.

Conform art.84 Cod de procedură penală, de a stabili pedeapsa definitivă lui Iancioglo Anatolii sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 ani.

În motivarea cerințelor, procurorul a susținut dezacordul cu aprecierea probelor de către instanțele de fond, indicând că probele administrate de către acuzare demonstrează indubitabil vinovăția inculpatului în cele imputate.

Procurorul în cererea de recurs enumeră toate probele administrate în respectiva cauză penală și menționează că, instanța de apel urma să ia în calcul declarațiile părților vătămate, or, acestea fundamentează poziția acuzării.

5.1. Partea vătămată Talai Mihail a contestat decizia cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie tras la răspundere penală pentru faptele incriminate conform legii.

Astfel, partea vătămată în motivarea cererii de recurs ordinar susține aceleași argumente ca și procurorul, indicând netemeinicia deciziei instanței de apel sub aspectul aprecierii probelor.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 august 2020, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată total decizia instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în ordine de apel, în aceeași instanță.

În argumentarea soluției pronunțate, instanța de recurs a indicat că, analizând hotărârea instanței de apel, a constatat că, instanța de apel a indicat temei de achitare precum că, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii imputate, însă în partea descriptivă a deciziei a indicat concluzii din care rezultă și alt temei de achitare, de rând cu cel indicat în dispozitiv.

Astfel, instanța de recurs a constatat că, deși instanța de apel a conchis că inculpatul urmează a fi achitat din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii imputate, în urma sintezei concluziilor evocate de către instanța de apel în hotărârea pronunțată, a stabilit o inadvertență în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Iancioglo Anatolii, fiind constatate concluzii cu temeiuri de achitare diferite „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii” și „fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”, temeiuri prevăzute de art.390 alin.(1) pct.1) și 3) Cod de procedură penală.

Pe cale de consecință, instanța de recurs a evidențiat că, menționarea concomitentă a două temeiuri de achitare care se exclud una pe alta, în aceeași hotărâre judecătorească este o eroare de procedură, fapt ce în viziunea instanței de recurs, semnaleză prezența temeiului pentru recurs „motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii”, care este prevăzută la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs a subliniat că, instanța de apel a omis să se expună asupra declarațiilor date la etapa urmăririi penale a părții vătămate Stepanida Neicovcena, luând în calcul cele date la etapa cercetării judecătorești fără să-și motiveze poziția prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

De asemenea, instanța de recurs a reținut că, nu poate menține sentința primei instanțe, deoarece aceasta este lovită de viciul fundamental, or, instanța de fond recalificând acțiunile inculpatului conform dispoziției art.313 Cod Contravențional, nu a stabilit fapta comisă.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 noiembrie 2021, au fost admise apelurile declarate, casată total sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Iancioglo Anatolii a fost achitat pe capătul acuzației de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu la gestionarea procedurii de executare a documentului executoriu privind încasarea datoriei de la debitorul Chiosea Ivan în beneficiul creditorului Tanosoglo Andrei, dat fiind că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

Iancioglo Anatolii a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu la gestionarea procedurii de executare a documentului executoriu privind încasarea datoriei de la debitorul Pascal Serghei în beneficiul creditorului Talai Mihail.

A fost liberat inculpatul Iancioglo Anatolii de pedeapsa penală prevăzută de art.328 alin.(1) Cod pena, în temeiul expirării termenului prescripției răspunderii penale.

7.1. În argumentarea soluției, instanța de apel a menționat că verificând aspectele de fapt și de drept operate de prima instanță la pronunțarea sentinței, instanța de apel a considerat că prima instanță a adoptat o soluție contrară circumstanțelor de fapt constatate în ședința instanței de fond și de apel, cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a dat o apreciere eronată probelor administrate și circumstanțelor de fapt constatate, și eronat a conchis că faptele infracționale săvârșite de inculpatul Iancioglo Anatolii constituie contravenții prevăzute de art.313 Cod contravențional. Deși a constatat că faptele inculpatului Iancioglo Anatolii constituie contravenții prevăzute de art.313 Cod contravențional, prima instanță nu a constatat și nu a reflectat în sentință însăși faptele contravenționale pentru care l-a găsit culpabil pe Iancioglo Anatolii.

Cu referire la capătul de învinuire privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal - pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu la gestionarea procedurii de executare a documentului executoriu privind încasarea datoriei de la debitorul Pascal Serghei în beneficiul creditorului Talai Mihail, instanța de apel a reținut că prima instanță s-a limitat la realizarea unei constatări eronate, precum că procurorul nu a prezentat probe convingătoare care atestă prezența în acțiunile inculpatului Iancioglo Anatolii a elementelor componente infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal. Prima instanță eronat a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatului lipsește semnul obligatoriu al laturii obiective „cauzarea daunelor în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice”, punând la baza concluziei doar hotărârile judecătorești adoptate în litigiul civil dintre partea vătămată și inculpatul Iancioglo Anatolii.

Ținând cont de suportul probatoriu, circumstanțele constatate în baza probelor, consolidate de poziția și declarațiile părții vătămate Talai Mihail și martorului Gagauz Andrei în ședința instanței de fond, instanța de apel a ajuns la concluzia, că ponderea probelor acuzării cu desăvârșire domină asupra declarațiilor de dezvinovățire ale inculpatului Iancioglo Anatolii, atingând nivelul suficient pentru a constata că Iancioglo Anatolii a comis infracțiunea de depășire vădită a atribuțiilor de serviciu în circumstanțele descrise în rechizitoriu (episodul 1 gestionarea procedurii de executare a documentului executoriu privind încasarea datoriei de la debitorul Pascal Serghei în beneficiul creditorului Talai Mihail).

Analizând acțiunile inculpatului Iancioglo Anatoliei, instanța de apel a constatat că probele administrate atestă caracterul vădit al depășirii de către Iancioglo Anatoliei a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Depășirea atribuțiilor de serviciu, în speță, rezultă din emiterea de către inculpat a încheierii privind ridicarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu nr.157-143a/13 din 25.07.2013 și emiterea repetată a încheierii de ridicare a măsurilor de asigurare a documentului executoriu nr.157-143a/13 din 29.07.2013, care au fost emise contrar prevederilor imperative ale Codului de executare.

Instanța de apel a apreciat critic alegațiile inculpatului, precum că prin încheierile din 25.07.2013 și 29.07.2013 s-a dispus ridicarea altei măsuri de asigurare - interdicția de înstrăinare a automobilului, nefiind aplicat și ridicat sechestrul în privința automobilului. Analizând conținutul și temeiurile legale în baza cărora executorul judecătoresc Iancioglo Anatoliei a dispus aplicarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, se desprinde că a fost aplicată anume măsura sechestrului asupra bunurilor mobile (mijloace de transport), care aparțin debitorului cu drept de proprietate. Din textul încheierii din 20.05.2013 se face evident, că inculpatul cu adevărat a aplicat ca măsuri de asigurare atât sechestrul, cât și interdicția de a efectua anumite acțiuni, și în fiecare caz a distins aceste măsuri cu expresii certe și clare. În unele cazuri dânsul a dispus clar aplicarea interdicțiilor (interdicția de eliberare a pașaportului și prelungirea termenului de acțiune a pașaportului pentru Direcția Generală de Documentare a Populației, interdicția de modificare în registrul de stat a documentelor de constituire pentru Camera Înregistrării de Stat), iar în alte cazuri la fel de clar a dispus aplicarea sechestrului (sechestrul asupra bunurilor imobile ale debitorului Pasca Serghei, sechestrul asupra bunurilor mobile inclusiv mijloace de transport ale debitorului) cu notificarea Întreprinderii de Stat "Cadastru" și respectiv a Direcției înregistrare mijloace de transport. Nici un alt indiciu din textul acestei încheieri, și nici din implicarea ulterioară, nu atestă că executorul judecătoresc Iancioglo Anatoliei ar fi admis o eroare mecanică la denumirea măsurilor de asigurare aplicate. Informarea autorității abilitate cu ținerea Registrului de stat al transportului a fost o obligație a executorului judecătoresc în conformitate cu art.115 alin.(9) Cod de executare, care stipulează: „despre aplicarea sechestrului asupra bunurilor supuse înregistrării de stat executorul judecătoresc informează neîntârziat organele care efectuează înregistrarea de stat pentru a se face în registrul respectiv o mențiune cu privire la interdicția de înstrăinare a bunului sau de aplicare a sechestrului”.

Instanța de apel a remarcat că, inculpatul Iancioglo Anatoliei insistă asupra faptului că sechestrul asupra bunurilor se aplică în prezența creditorului, cu înștiințarea părților, cu întocmirea procesului-verbal. Într-adevăr, conform art.115 alin.(1), (5) Cod de executare: "(1) Sechestrarea bunurilor constă în întocmirea unui proces-verbal în condițiile art.118 din prezentul cod; (5) În cazul în care există bănuieli că bunurile urmărite pot să dispară ori să fie deteriorate, iar documentul executoriu nu conține autorizarea pătrunderii forțate, executorul judecătoresc efectuează sechestrarea în prezența a doi martori asistenți, a colaboratorului organului afacerilor interne ...”.

Însă, neîntocmirea procesului-verbal cu privire la sechestrul nu echivalează cu faptul că - executorul judecătoresc Iancioglo Anatoliei nu a declanșat procedura sechestrului. Or, dispoziția cu privire la aplicarea sechestrului asupra bunurilor debitorului Pascal Serghei, a fost dată prin emiterea încheierii din 20.05.2013, după care a urmat notificarea deținătorului Registrului de stat al transportului. Întocmirea procesului-verbal cu privire la sechestrul este o etapă posterioară dispoziției de aplicare a sechestrului, și poate fi realizată doar după localizarea bunurilor concrete. La caz, însăși inculpatul Iancioglo Anatoliei s-a abținut de la executarea obligațiilor sale de serviciu în

vederea întocmirii procesului-verbal de sechestrul a automobilului „Opel Astra” nr/î GEBD 746, or din însăși declarațiile lui se desprinde, că dânsul personal a văzut nu odată acest automobil și cunoștea că ea staționa lângă magazinul "Техно-Дом". Însăși inculpatul Iancioglo Anatolii a sistat demararea până la capăt a procedurii de sechestrare și a dispus la 25.07.2013 și 29.07.2013 ridicarea sechestrului. Respectiv, instanța de apel nu reține întemeiat argumentul apărării - că procedura de sechestrul nici nu a avut loc.

Nu a fost reținut nici argumentul apărării, precum că nu ar fi expirat termenul de executare benevolă oferit debitorului Pascal Serghei. Din textul încheierii de intentare a procedurii de executare din 20.05.2013 este foarte clar că prin această încheiere executorul judecătoresc Iancioglo Anatolii a dispus aplicarea măsurilor de asigurare, inclusiv și sechestrul, și această încheiere nu a fost contestată de nici una din părțile procedurii de executare.

După cum a constatat instanța de apel din probele administrate, executorul judecătoresc Iancioglo Anatolii nu a fost în prezența a niciunui din temeiurile de ridicare a sechestrului stabilite la art.127 Cod de executare. La materialele cauzei se regăsește încheierea irevocabilă a Judecătoriei Comrat din 15.07.2014, prin care a fost admisă contestația creditorului Talai Mihail și anulată încheierea executorului judecătoresc Iancioglo Anatolii nr.157-143a/13 din 29.07.2013 privind ridicarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu. Această hotărâre judecătorească, având puterea lucrului judecat, confirmă ilegalitatea acțiunilor executorului judecătoresc, în partea motivată a acestei încheieri instanța civilă a constatat că: încheierea executorului judecătoresc Iancioglo Anatolii privind ridicarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu nr.157-143a/13 din 29.07.2013, a fost emisă contrar Codului de executare, dat fiind că nu cade sub incidența art.127 alin.(1) Cod de executare - temeiuri de ridicare a sechestrului: Dacă o altă persoană consideră că sechestrul a fost aplicat pe bunurile ce-i aparțin cu titlu de proprietate, ea poate intenta în procedură contencioasă o acțiune de ridicare a sechestrului, fapt prevăzut la art.164 alin.(1) CE; Ținând cont de atribuțiile de serviciu, executorul judecătoresc Iancioglo A. urma să aducă la cunoștință solicitantului A. Gagauz prevederile dispoziției indicate să refuze în emiterea încheierii.

Acțiunile ilegale ale inculpatului au dus la împiedicarea executării documentului executoriu, prin faptul că automobilul debitorului Pascal Serghei a fost înstrăinat doar la câteva zile de la ridicarea sechestrului, ultimul neavând alte bunuri mobile sau imobile, fiind anunțat în căutare până în prezent. Documentul executoriu a fost transmis la executare la 16.05.2013, procedura de executare aflându-se în gestiunea inculpatului Iancioglo Anatolii timp de 8 ani, fără a fi executat.

Faptul că, până în prezent procedura de executare în privința lui Pascal Serghei se află în faza executării, nu prezintă relevanță. Or, hotărârea judecătorească nu poate fi executată din cauza acțiunilor inculpatului legate de ridicare ilegală a sechestrului de pe automobilul „Opel Astra”. Prin gestionarea defectuoasă a procedurii de executare manifestată prin încălcarea prevederilor Codului de executare, soldată cu depășirea în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, și neexecutarea unei perioade îndelungate a documentului executoriu datorită acțiunilor ilegale a inculpatului Iancioglo Anatolii, părții vătămate Talai Mihail i-a fost cauzat prejudiciu considerabil în mărime de 6 000 euro. Careva măsuri suplimentare pentru asigurarea și executarea documentului executoriu nr.2-247/12 din 19.02.2013 de către executorul judecătoresc Iancioglo Anatolii, cu excepția anunțării în căutare a debitorului Pascal Serghei, nu au fost întreprinse. Este cert faptul, că alte posibilități pentru executarea documentului executoriu nu au fost stabilite, deoarece Pascal Serghei nu dispune de alte bunuri și nu are careva intenții pentru stingere benevolă, eschivându-se de la procedura de executare.

Instanța de apel a stabilit că, vinovăția inculpatului Iancioglo Anatolii în comiterea infracțiunii imputate a fost dovedită pe deplin, în afara oricărui dubiu rezonabil, în baza probelor prezentate la cauza penală.

Din totalitatea de probe administrate și verificate, apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că, Iancioglo Anatolii a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate acestuia prin lege, în următoarele circumstanțe.

Acționând în calitate de executor judecătoresc în baza licenței seria LE nr.157 din 19.08.2010, eliberată de Ministerul Justiției, fiind persoană publică în baza art.123 Cod penal, investit în cu anumite drepturi și obligații potrivit prevederilor art.7 lit. a), f), i), j), l) și u) din Legea privind executorii judecătorești nr.113 din 17.06.2010, și anume: să emită acte procedurale în limitele competenței; să prezinte cerințe legale persoanelor fizice și juridice părți în procedura de executare în vederea întreprinderii anumitor acțiuni de executare; să acorde asistență părților în procedura de executare și altor solicitanți, explicându-le consecințele juridice ale actelor de procedură; să concilieze părțile în faza prejudiciară și în procedura de executare; să sechestreze bunuri, să ridice, să depoziteze, să administreze și să vândă bunurile sechestrate în procesul de executare, precum și bunurile gajate; să înfăptuiască aceste acțiuni în privința bunurilor gajate, precum și să exercite alte drepturi stabilite de lege, în activitatea sa fiind obligat de a se conduce de art.8 lit. a), b), c), d), g) și l) din prezenta Lege, ce prevede că executorul judecătoresc este obligat: să aibă un rol activ pe parcursul întregului proces de executare, depunând efort pentru realizarea prin mijloace legale a obligației prevăzute în documentul executoriu, respectând drepturile părților în procedura de executare și ale altor persoane interesate; să accepte toate cererile de punere în executare a documentelor executorii, pentru care este competent teritorial, conform prevederilor legii; să ofere părților în procedura de executare și reprezentanților acestora posibilitatea de a lua cunoștință de materialele procedurii de executare; să examineze cererile părților privitor la procedura de executare; să explice modul și termenele de atac al actelor de executare; să dea dovadă de o înaltă cultură în activitatea profesională; să fie imparțial, concomitent să îndeplinească alte obligații prevăzute de lege, acționând în mod intenționat, cu încălcarea normelor menționate, la 20 mai 2013, aflând-se în or. Comrat, a primit spre examinare cererea creditorului Talai Mihail din 16.05.2013, la care a fost anexat documentul executoriu cu nr.2-247/12 din 19.02.2013, eliberat de Judecătoria Comrat, cu privire la încasarea de la debitorul Serghei Pascal a sumei datoriei în mărime de 6 000 euro și 150 lei; potrivit misiunii și obligațiilor sale legate de executare a documentelor executorii, ca executor judecătoresc, știind că este în drept să emită acte procesuale, să întocmească procese-verbale și să perfecteze alte acte procesuale, cunoscând că conform art.3 alin. (1) Legea nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, actul întocmit de executorul judecătoresc, în limitele competențelor sale legale, este act procesual de autoritate publică, are forță probantă și se prezumă a fi legal, în temeiul art.60, 62, 63, 65 și 66 Cod de executare, a emis încheierea privind intentarea procedurii de executare, stabilirea termenului de executare benevolă și aplicarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu cu nr.157-143a/13 din 20 mai 2013, fiind sechestrate toate bunurile mobile (mijloace de transport auto) și imobile, care figurează cu drept de proprietate după debitorul Serghei Pascal; după emiterea încheierii cu nr.157-143a/13 din 20 mai 2013, el a expediat copiile acestor documente pentru executare în adresa: ÎS „Cadastru" OCT Comrat, Direcției de Înregistrare a Mijloacelor de Transport, Direcției Generale de Documentare a Populației, Inspectoratului Fiscală de Stat Comrat și Camerei

Înregistrării de Stat, iar pe 27.05.2013, în temeiul acestei încheieri, Întreprinderea de Stat „Centru de Resurse Informaționale de Stat "REGISTRU" a Ministerului de Tehnologii Informaționale și Comunicații a instituit interdicția asupra automobilului de marca „Opel Astra" n/î GE BD 746, înregistrat după Serghei Pascal la 03.04.2013; apoi la 25 iulie 2013, aflându-se în or. Comrat, a primit spre examinare cererea cet. Andrei Gagauz, care nu era implicat în executarea documentului executoriu dat, la care au fost anexate „contractul de transfer al automobilului din 16.10.2012" și „actul de predare-primire din 05.04.2013", și depășind împuternicirile, fără a lua careva măsuri suplimentare pentru asigurarea executării documentului executoriu, ilegal a emis încheierea privind ridicarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, prin care a admis cererea lui Andrei Gagauz și a anulat încheierea nr.157-143a/13 din 20.05.2013 în privința interdicției pentru Direcția de Înregistrare a mijloacelor de transport; apoi el, la 29 iulie 2013, aflându-se în or. Comrat, acționând ilegal, în baza cererii lui Andrei Gagauz, ilegal a emis o încheiere repetată privind ridicarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, și de data aceasta a decis să anuleze încheierea nr.157-143a/13 din 20.05.2013 și anularea încheierii nr.157-143a/13 din 20.05.2013 în privința interdicției pentru Direcția de înregistrare a mijloacelor de transport în privința automobilului „Opel Astra" n/î GE BD 746, iar în urma acțiunilor sale ilicite automobilul susmenționat la 09.08.2013 a fost înstrăinat ilegal și reînregistrat după altă persoană, prin ce i-a cauzat drepturilor și intereselor persoanei fizice Talai Mihail prejudiciu considerabil în mărime de 6 000 euro, ce constituie suma de 97 053,6 lei.

Astfel, instanța de apel a reținut că, inculpatul Iancioglo Anatolii a săvârșit cu intenție fapta penală calificată pe art.328 alin.(1) Cod penal, conform indiciilor calificativi: „depășirea atribuțiilor de serviciu, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice".

Instanța de apel a conchis că, declarațiile inculpatului Iancioglo Anatolii, prin care el nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii imputate, nu corespund adevărului, sunt depuse în realizarea dreptului său la apărare, pentru a se eschiva de răspundere penală, și sunt combătute de probele analizate și apreciate prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

Totodată, conform art.60 al.(1) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de prescripție.

Infracțiunea a fost săvârșită de inculpatul Iancioglo Anatolii în perioada 25.07.2013 - 29.07.2013, respectiv de la momentul săvârșirii a trecut timp mai mult de 5 ani, prin urmare inculpatul Iancioglo Anatolii urmează a fi liberat de pedeapsa penală prevăzută de art.328 alin.(1) Cod penal, în temeiul expirării termenului prescripției răspunderii penale.

Cu referire la cel deal doilea capăt de învinuire, instanța de apel a remarcat că partea acuzării, invocând în actul de acuzare că inculpatul Iancioglo Anatolii a cauzat daune în proporții considerabile lui Stepanida Neicovcena prin recunoașterea ilegală, în calitate de persoană terță, a noului debitor în această procedură de executare și constrângere ilegală spre plata mijloacelor bănești din bunurile proprii, fără a concretiza și determina în actul de învinuire valoarea prejudiciului.

Instanța de apel a menționat că infracțiunea specificată la art.328 Cod penal este una materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii daunelor prevăzute de norma legală.

În cadrul cercetării judecătorești nu a fost probat semnul calificativ al laturii obiective „cauzarea de daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice”.

Procurorul atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, a susținut că au fost acumulate și prezentate suficiente probe pentru ca Iancioglo Anatolie să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal /episodul 2/, însă în instanța de apel s-a constatat că, reieșind din materialele dosarului, declarațiile martorilor și părții vătămate, nu se dovedește că inculpatul în genere ar fi depășit atribuțiile de serviciu acordate prin lege.

Analizând probele cercetate, instanța de apel a reținut că în cadrul procedurii de executare inculpatul Iancioglo Anatolie a acționat în limitele Codului de executare și nu a depășit atribuțiile de serviciu. Inculpatul nu a întreprins acțiuni de executare în privința părții vătămate Neicovcena Stepanida, doar a urmărit creanțele debitorului Chiosea Ivan, prin somarea lui S. Neicovcena de a nu dispune de această creanță, acordându-i termen de 15 zile pentru transferarea benevolă a sumei pe contul executorului judecătoresc, așa cum prevede art.99 Cod de executare. În cadrul procedurii de executare de la Neicovcena Stepanida nu au fost încasate careva mijloace bănești. Ulterior fiind încheiat un acord între Neicovcena Stepanida, Chiosea Ivan și Tanasoglo Andrei, prin care Neicovcena Stepanida în baza contractului de vânzare-cumpărare i-a transmis lui Tanasoglo Andrei casa, iar datoria lui Chiosea față de A. Tanasoglo în baza documentului executoriu s-a micșorat cu 4 500 dolari. La 11.07.2018 inculpatul Iancioglo Anatolie a emis încheierea prin care a fost ridicat sechestrul aplicat asupra creanțelor lui S. Neicovcena față de A. Tanasoglo (f.d.61 vol. III).

În procesul examinării cauzei partea vătămată a confirmat că prin acțiunile inculpatului nu i-a fost cauzat nici un prejudiciu. Această concluzie rezultă și din hotărârile judecătorești definitive anexate la materialele cauzei, prin care au fost respinse acțiunile privind încasarea datoriei de la Neicovcena Stepanida. Instanța de apel a subliniat că nu există nici o hotărâre judecătorească care să confirme ilegalitatea executorului judecătoresc-inculpatul Iancioglo Anatolie, și nici modul în care a acționat nu provoacă nici o senzație de ilegalitate în acțiunile acestuia.

În contextul circumstanțelor stabilite la caz, instanța de apel a reținut că acuzatorul de stat nu a probat faptul prejudicierii de către Iancioglo Anatolie a drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice Neicovcena Stepanida. Or, inculpatul la gestionarea procedurii de executare a întreprins măsuri de asigurare a executării documentului executoriu, urmărind creanțelor debitorului, acționând în limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în final nefiind încasate careva mijloace bănești de la Neicovcena Stepanida.

Având în vedere cele expuse, instanța de apel a stabilit că, în acțiunile inculpatului Iancioglo Anatolie, nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute la art.328 alin.(1) Cod penal, atât sub aspectul lipsei laturii obiective, cât și a laturii subiective a acestei infracțiuni, constatând că poziția acuzării este una lipsită de suport juridic.

În viziunea instanței de apel, vinovăția inculpatului Iancioglo Anatolie pe capătul acuzației de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, pe faptul depășirii atribuțiilor de serviciu la gestionarea procedurii de executare a documentului executoriu privind încasarea datoriei de la debitorul Chiosea Ivan în beneficiul creditorului Tanosoglo Andrei, nu și-a găsit confirmare.

În final, reiterând prevederile art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, instanța de apel a conchis că, Iancioglo Anatolie se achită pe învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, pe faptul depășirii atribuțiilor de

serviciu la gestionarea procedurii de executare a documentului executoriu privind încasarea datoriei de la debitorul Chiosea Ivan în beneficiul creditorului Tanasoglo Andrei, dat fiind că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

8. Procurorul, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat decizia cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea achitării inculpatului pe capătul învinuirii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, (episodul 2 - partea vătămată Tanasoglo Andrei), cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în această parte, în cazul în care eroare judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În motivarea cerințelor, acuzarea indică că din declarațiile tuturor părților audiate și materialele cauzei descrise în decizie, instanța de apel a analizat și a apreciat selectiv și fragmentai declarațiile părții vătămate Neicovcena Stepanida și a martorilor Chiosea Ivan, Tanasoglo Andrei date în cadrul ședinței primei instanțe, fără a evalua celelalte probe și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz.

Consideră că, ajungând la concluzia că inculpatului Iancioglo Anatolii Gheorghe necesită a fi achitat pe capătul învinuirii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, (episodul 2 - partea vătămată Tanasoglo Andrei), instanța de apel n-a ținut cont de normele legale și practica judiciară la caz, n-a dat apreciere tuturor probelor din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. În special, urmau să fie apreciate detaliat: - declarațiile părții vătămate Neicovcena Stepanida, care fiind audiată în ședința primei instanțe a declarat că, ... peste două zile a primit scrisoare, în care se comunica că ea era datoare cu 2 000 dolari lui Tanasoglo Andrei și în cazul în care nu va restitui datoria, va fi aplicat sechestrul pe casă. ... Adresându-se la Iancioglo Anatolii, ultimul i-a explicat că Chiosea Ivan i-a dat bani, și acum ea este datoare cu 2 000 dolari față de Tanasoglo Andrei. ... A rugat-o să scrie în recipisa, așa cum i-a povestit. ... A fost prejudiciată doar prin scrisoarea prin care i s-a comunicat despre aplicarea sechestrului pe casă și că ar fi datoare cu 2 000 dolari.

Acuzarea reține că, instanța de apel a prezentat în argumentarea deciziei sale două motive de achitare contradictorii: acuzarea atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, a susținut că au fost acumulate și prezentate suficiente probe pentru ca Iancioglo Anatolii să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal (episodul 2), însă în instanța de apel s-a constatat că, reieșind din materialele dosarului, declarațiile martorilor și părții vătămate, nu se dovedește că inculpatul în genere ar fi depășit atribuțiile de serviciu acordate prin lege ." Adică, motivul de achitare prevăzut de art.390 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală. De asemenea, acuzarea subliniază motivarea instanței de apel „În acțiunile inculpatului Iancioglo Anatolii nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute la art.328 alin.(1) Cod penal, atât sub aspectul lipsei laturii obiective, cât și a laturii subiective a acestei infracțiuni, constatând că poziția acuzării este una lipsită de suport juridic. " Adică, motivul de achitare prevăzut de art.390 alin.(1) pct.3) CPP. Dispozitivul din decizia instanței de apel privind achitarea inculpatului se bazează pe prevederile art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală - fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. Astfel, acuzarea concluzionează că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

8.1. Inculpatul Iancioglo Anatolii, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea parțială a acesteia în partea condamnării lui Iancioglo Anatolii în baza art.328

alin.(1) Cod penal (episodul 1 – partea vătămată Talai Mihail), rejudecarea cauzei cu emiterea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Iancioгло Anatolii să fie achitat în legătură cu lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii imputate.

În motivarea cerințelor, inculpatul invocă argumente similare celor indicate în apel și totodată - că decizia instanței de apel este nefondată. Instanța de apel, constatând comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 alin.(1) Cod penal, nu evidențiază careva probe în acest sens, nu motivează argumentele sale privind prezența în faptele inculpatului a elementelor infracțiunii, nu argumentează și nu confirmă concluziile privind vinovăția inculpatului, care în realitate consideră că nici nu a existat.

Inculpatul a explicat că, acțiunile pe care instanța de apel le apreciază ca depășirea atribuțiilor de serviciu, exprimate prin aplicarea măsurilor de asigurare și ulterior prin ridicarea acestora (episodul 1 – partea vătămată Talai Mihail, intrau în cercul împuternicirilor și au ținut de competența inculpatului ca persoană cu funcție de răspundere – art.art.22 lit. n) și t), 99 Cod de executare și art.7 lit. m), u) din Legea cu privire la executorii judecătorești. Aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare, ridicarea acestora, face parte din categoria drepturilor executorului judecătoresc, și nu a obligațiilor, ceea ce determină imposibilitatea depășirii atribuțiilor de serviciu, deoarece în cazul dat dreptul de aplicare a măsurilor de asigurare nu a fost realizat.

De asemenea, inculpatul remarcă faptul că, la momentul adoptării încheierii din 25.07.2013 privind ridicarea măsurilor de asigurare a executării, posibilitatea revocării măsurilor de asigurare a documentului din propria inițiativă a executorului judecătoresc nu a fost condiționată, ceea ce încă odată evidențiază săvârșirea acțiunilor sale în limitele competenței, eronat fiind apreciate ca ilegale de instanța de apel. Prin încheierea din 20.05.2013 la procedura de executare nr.157-143a/13 executorul judecătoresc a aplicat în privința debitorului S. Pascal măsura de asigurare a executării în formă de stabilire a obligației pentru Direcția de înregistrare a mijloacelor de transport de a sechestra mijloace de transport auto, ce figurează cu drept de proprietate după debitor. Totodată, un asemenea tip de măsură de asigurare a documentului executoriu la momentul adoptării încheierii din 20.05.2013 nu a existat în legislația în vigoare. Reieșind din conținutul încheierii din 20.05.2013, inculpatul nu a aplicat interdicție pentru efectuarea a careva acțiuni în privința bunurilor debitorului S. Pascal, inclusiv interdicție pentru înstrăinarea mijloacelor de transport.

Inculpatul a mai notat că, la adoptarea încheierii din 25.05.2013 privind anularea încheierii din 20.05.2013, executorul judecătoresc a anulat ceea ce a fost indicat în această încheiere, și anume măsura de asigurare a executării în formă de stabilire a obligației pentru Direcția înregistrării mijloacelor de transport de a aplica sechestrul asupra mijloacelor de transport, care figurează cu drept de proprietate după debitor. La caz însă inculpatul este învinuit de ceea ce în realitate nu a executat (nu a introdus interdicția pentru înstrăinarea mijlocului de transport și nu a anulat această interdicție). Ridicarea măsurilor de asigurare prin încheierea executorului judecătoresc din 25.07.2013, ca act procesual este legal, valabil și în vigoare, deoarece încheierea din 29.07.2013 (privind anularea încheierii din 25.07.2013) a fost anulată prin încheierea Judecătoriei Comrat din 15.07.2014, care a devenit irevocabilă și, prin urmare, acțiunea încheierii executorului judecătoresc din 25.07.2013 a fost restabilită prin hotărârea judecătorească menționată.

9. Asupra recursurilor declarate, a prezentat referință partea vătămată Talai Mihail, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat, precum și pentru admisibilitatea în principiu a recursului ordinar

declarat de procuror și transmiterea acestuia Colegiului penal lărgit, pentru a fi dispusă înlăturarea erorilor de drept contestate.

Partea vătămată Talai Mihail evidențiază că, dacă nu ar fi fost comise acțiunile ilegale ale inculpatului Iancioglo Anatolii, ar fi fost posibil de încasat datoria în mărime de 6 000 euro din contul lui S. Pascal încă în anul 2013.

9.1. Asupra recursului ordinar declarat de procuror, inculpatul Iancioglo Anatolii prezintă referință prin care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat. În acest sens, reține că nu a fost cauzat nici un prejudiciu lui Neicovcena Stepanida, ultima a depus în instanță cerere prin care comunică acest fapt, or, de către ultima nu a fost atacată cu recurs decizia instanței de apel.

10. Judecând recursurile ordinare declarate în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

În conformitate art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În sensul cerințelor art.414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corecte au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În corespundere cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Din sensul art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Reieșind din conținutul recursurilor ordinare declarate, Colegiul penal lărgit constată că, recurenții invocă temeiurile pentru recurs prevăzute la pct.6), 8), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, însă criticele acestora se cuprind în pct.6) al normei menționate, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt.

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recursuri și temeiurilor de casare nominalizate, Colegiul lărgit constată că criticele aduse de către titularii cererilor de recurs și-au găsit parțial confirmare în speța dedusă judecării,

iar hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, la o nouă rundă a procedurilor de judecare a cauzei în ordine de apel din următoarele considerente.

Instanța de recurs evidențiază că, nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective. Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea recunoașterii ca fiind vinovat a inculpatului Iancioгло Anatolii în baza art.328 alin.(1) Cod penal (episodul I).

Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, potrivit art.436 alin.(2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului. Iar, în conformitate cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate pe deplin la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, întrucât decizia contestată nu conține motive clare pe care se întemeiază soluția pronunțată. Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal lărgit remarcă, că în speța dedusă judecării, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 18 august 2020, decizia instanței de apel din 25 noiembrie 2019 a fost casată total cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Astfel, în decizia instanței de recurs de remitere a cauzei la rejudecare au fost date indicații clare, în privința cărora instanța de apel la o nouă rejudecare urma să se expună și să țină cont, însă contrar acestor indicații, aspectele evidențiate au fost lăsate fără soluționare sau examinate superficial, mai mult au fost admise aceleași erori de drept.

În acest sens, Colegiul penal lărgit în mod repetat atestă în decizia instanței de apel menționarea concomitentă a două temeuri de achitare care se exclud una pe alta, ceea ce reprezintă o eroare de procedură, fapt ce semnalează prezența temeiului pentru recurs „motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii”, care este prevăzută de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală. Or, deși instanța de apel a conchis că inculpatul urmează a fi achitat din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii imputate, în urma sintezei concluziilor evocate de către instanța de apel în hotărârea pronunțată, Colegiul penal lărgit a stabilit o inadvertență în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Iancioгло Anatolii, fiind constatate concluzii cu temeuri de achitare diferite „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii” și „fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”, temeuri prevăzute de art.390 alin.(1) pct.1) și 3) Cod de procedură penală.

La remiterea cauzei la rejudecare instanța de recurs ordinar a accentuat și faptul că instanța de apel a omis să se expună asupra declarațiilor date la etapa urmăririi penale a părții vătămate Stepanida Neicovcena, luând în calcul cele date la etapa cercetării judecătorești fără să-și motiveze poziția prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

Prin urmare, aceste aspecte urmau să fie luate în considerație de către instanța de apel la rejudecarea cauzei, or, în situația în care aceasta a ajuns la concluzia achitării inculpatului pe capătul de învinuire intentat în baza art.328 alin.(1) Cod penal, (episodul 2) instanța de apel urma să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel nu a elucidat pe deplin circumstanțele faptice, precum și nu a apreciat toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Or, conform prevederilor art.art.100 alin.(4), 101 alin.(1) - (4) Cod de procedură penală, verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă.

Verificarea constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor aceste activități având loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal.

Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera statistic probele, dar și de a expune esența acestora și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, concluziile instanței de apel formulate în decizie, poartă un caracter generic asupra operațiunii de cercetare și verificare a probelor, însă, așa cum examinarea probelor constituie elementul-cheie la pronunțarea unei hotărâri corecte și legale, lăsarea fără apreciere și aprecierea abstractă a acestora duce la pronunțarea unei hotărâri incomplete, neîntemeiate și cu o doză sporită de incertitudine asupra calității efectuării actului de justiție.

Pe de altă parte, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că, motivarea hotărârii judecătorești trebuie realizată într-o manieră clară și coerentă, întrucât, pe de o parte, este indispensabil necesară pentru controlul exercitat de jurisdicția ierarhic superioară, iar pe de altă parte, constituie, pentru părțile litigante, o garanție împotriva arbitrariului, furnizându-le dovada că cererile și mijloacele lor de apărare au fost riguros analizate.

Motivarea hotărârii reprezintă un element de transparență a justiției inerent oricărui act jurisdicțional, iar hotărârea judecătorească este rezultatul unui proces logic de analiză științifică a pretențiilor deduse judecății, dispozițiilor legale incidente și probelor administrate în cauză în scopul aflării adevărului, urmare a unui raționament logic-juridic care se reflectă în motivarea acesteia.

Conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) § 85).

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia (Hirvisaari c. Finlandei, (2001) § 30).

Din circumstanțele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel deficitar și-a motivat soluția, încălcând prevederile art.art.414, 417-418 Cod de procedură penală, prin ce s-a comis erorile de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs ordinar nu poate menține sentința primei instanțe, deoarece aceasta este lovită de viciul fundamental, or, instanța de fond recalificând acțiunile inculpatului conform dispoziției art.313 Cod Contravențional, nu a stabilit fapta.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel are obligația să înlăture erorile menționate, să țină seama de împrejurările expuse, care au servit temei de casare a soluției adoptate

și, cu respectarea prevederilor art.414 Cod de procedură penală, să verifice legalitatea și temeinicia sentinței atacate, să dea o apreciere obiectivă probelor administrate în cauză și, în dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art.417 Cod de procedură penală, precum și să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate, argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele expuse în pct.10 al prezentei decizii.

11. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail și de către inculpat, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 noiembrie 2021, în cauza penală în privința inculpatului *Iancioglo Anatolii xxx* și dispune rejudecarea cauzei, de către Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 15 decembrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Toma Nadejda

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie